

PBT-A-50454/2011. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület B.T. és C.M. (a továbbiakban: Kérelmezők) az **AEGON Magyarország Hitel Zrt. (1091. Budapest, Üllői út 1. szám, a továbbiakban Hitelintézet)** és az ABC Biztosító (a továbbiakban: Biztosító) (a Hitelintézet és a Biztosító a továbbiakban együttesen: Pénzügyi szolgáltatók) ellen a Pénzügyi Békéltető Testülethez 2011. szeptember 21-én érkezett kérelmére indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

1. Az eljáró tanács felhívja a Hitelintézet, hogy a Kérelmezők hitelszerződésének 2008. november 15-től 2009. május 15-ig tartó kamatperiódusaira 4,5%-os kamatot vegyen figyelembe, és a befizetett összegeket ennek megfelelően módosítsa.

2. Az eljáró tanács felhívja a Hitelintézet, hogy a fenti felhívás alapján meghatározott követelést és a Kérelmező által megfizetett összegeket összevetve számítsa ki a Kérelmező tartozását.

3. Az eljáró tanács felhívja a Hitelintézet, hogy az 1. és a 2. pontban foglaltak alapján megállapítható esetleges túlfizetést vegye figyelembe a 2010. július 16-án kelt „SzabADFelhasználású Kölcsönszerződés és Jelzálogszerződés 1. számú Módosításáról szóló” Megállapodás (továbbiakban: Megállapodás), és az annuitásos szerződéses konstrukció átdolgozása szempontjából, és határozza meg ily módon az esedékes havi törlesztőrészleteket, elszámolást készítve a tényleges és a fentiek szerint elvárt befizetésekről.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a pénzügyi szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy a jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Bíróságtól, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A pénzügyi szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Bíróságtól, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a pénzügyi szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével – nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: Psztv.) 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmezők 2011. szeptember 21-én fordultak a Pénzügyi Békéltető Testülethez sérelmezve a Pénzügyi szolgáltatók hitelszerződésük ügyében kialakított álláspontját, kérve az általuk megfizetett összegekkel való elszámolást.

A kérelemben előadták, hogy 2007. július 1-jén életbiztosítással kombinált hitelszerződést kötöttek a Hitelintézettel és a Biztosítóval. A kérelemben rögzítették, hogy a hitelszerződés CHF alapú, a tulajdonukat képező ingatlanra 60.537.76 CHF tartozást jegyeztek be, majd részükre 8.792.000,- Ft hitelösszeg került kifizetésre.

A pénzügyi fogyasztói jogvita megindításának időpontjáig a Hitelintézetnek összesen 3.881.000,- Ft-ot, a Biztosítónak 1.329.000,- Ft-ot, összesen 5.210.000,- Ft-ot fizettek meg, azonban ezzel együtt a tőketartozásuk nem csökkent. Előadták, hogy az eredeti szerződés szerint a kamat 4,5%-os mértékű volt, amelyhez 2,2,% kezelési költség járult. Sérelmezték, hogy a Hitelintézet a kamat mértékét egyoldalúan 2009. március 9-től 8,2%-ra emelte. A kamatemelés véleményük szerint 1.400.000,- Ft többletterhet eredményezett. Elismerték, hogy a külföldi pénznemben elszámolt hitel kapcsán az árfolyamváltozás őket terheli, azonban a kamatváltozást kifogásolták.

A Kérelmezők beadványukban rögzítették, hogy 2009. november 12-én kérték a hitel átdolgozását, mivel nem tudják tovább fizetni. Kezdeményezték a hitelszerződés annuitásossá való módosítását. Előadták, hogy

a Hitelintézet, illetve megbízottjai, vagy alkalmazottai – a xxx irodában – többször nem megfelelő, vagy késedelmes választ adtak megkeresésükre, érdemben nem intézkedtek ügyükben, miközben az emelt összegnek megfelelő tartozást megfizették. Ennek ellenére 2010. január 14-én a Kérelmezők lakásán megjelent az xxx képviselője tartozás behajtása érdekében, akinek 49.470,- Ft összegű díját tartozásként nekik számolta el a Hitelintézet. Sérelmezték, hogy a terhelésről értesítést nem kaptak az Hitelintézettől, azonban a velük szemben fennálló követelést a Hitelintézet megterhelte. Kifogásoltak, hogy a Hitelintézet az általuk teljesített részletfizetésekről megfelelő elszámolást nem küldött, a Hitelintézet nyilatkozatai egymásnak ellentmondóak voltak.

Előadták, hogy a hitelszerződés annuitásossá tétele érdekében tett kérelmük nyomán 2010. július 16-án közjegyzői okiratba foglalva létrejött a szerződésmódosítás, miszerint a hitel annuitásos. 2010 augusztus 5-én az Hitelintézettől megkapták a hozzájáruló nyilatkozatot a Biztosító felé az életbiztosítási szerződésbe befizetett tőketörlesztés „feloldása” érdekében.

Nyilatkozatuk szerint, bár a törlesztőrészeket rendszeresen fizették, 2010. augusztus 31-én az xxx ismét felkereste őket, mivel a Hitelintézet a 2010. júliusi befizetést 700,- Ft-tal keveselte (árfolyamváltozás miatt), amelyhez hozzáadta az augusztusi fizetési kötelezettséget. Kifogásolták, hogy a Hitelintézet ily módon alakított ki 45 napon túli tartozást. Az xxx a Kérelmezők kifogását részben indokoltnak fogadta el, és a felmerült behajtási költség fele részét elengedte.

Jelentős érdeksérelemként a Kérelmezők előadták, hogy a Hitelintézet végül a hitelszerződést annuitásos szerződéssé nem alakította át annak ellenére, hogy a közjegyző előtt a szerződésmódosítást aláírták, és azt a Pénzügyi szolgáltatónak benyújtották. A Hitelintézet a szerződésmódosítást arra hivatkozva tagadta meg, hogy 2010. szeptember 15-én lejárt tartozásuk volt. A Kérelmezők ennek kapcsán rögzítették, hogy a tartozás akkor lejárt, ha 45 napot meghaladó a fizetési késedelem.

Sérelmezték, hogy a Biztosítóval kötött életbiztosítási szerződésbe biztosítási díj címén megfizetett tőketörlesztőrészeket, amelyeket 2010. május 26-ig teljesítettek voltaképpen elveszítették, a befizetések biztosítási díjként lettek figyelembe véve, nem tőketörlesztésként.

A Kérelmezők kérelmükben sérelmezve a Pénzügyi szolgáltatók eljárását, együttműködésük nem megfelelő voltát, kérték, hogy a Hitelintézet 1.400.000,- Ft kamatkülönbözetet, 600.000,- Ft tőkefelhalmozást, 49.000,- Ft behajtási költséget, összesen 2.049.000,- Ft-ot írjon jóvá a tartozásból, továbbá a 2010. július 16-án kelt xxx közjegyzői okiratba foglalt annuitásos szerződésmódosítás érvényesüljön a felek jogviszonyában.

A Hitelintézet válasziratában előadta, hogy a Kérelmezőkkel 2007. október 2-án xxx számú szabad felhasználású életbiztosítással kombinált kölcsönszerződést kötött. A kölcsönszerződés aláírásakor az ügyleti kamat 4,5% volt. A Hitelintézet előadta, hogy a Kérelmezők hitelügylete kapcsán 2008. november 15-én a kamatláb 6,7%-ra, majd 2009. március 9-től az aktuális Hirdetményben 8,2%-ra emelkedett.

A Hitelintézet ügyfeleit a kamatváltozásról az aktuális Hirdetményben és az ügyfél számlaértesítő levélben tájékoztatja.

A Hitelintézet közölte, hogy adminisztrációs hiba következtében a Kérelmezőknek 2008. november 17-én és 2009. május 15-én kelt értesítőlevelekben nem a helyes kamatlábat és fizetendő törlesztőrészeket közölte, hanem azoknál alacsonyabb mértéket. Előadása szerint az emelt kamatot ez esetben nem érvényesítette.

A Hitelintézet az adminisztrációs hibáról 2009. június 25-én értesítette a Kérelmezőket, majd a 2009. május 15-től 2009. november 15-ig tartó kamatperiódus közben 2009. július 15. napjától a kamatlábat 8,2%-ra változtatta.

A Hitelintézet válasziratában rögzítette, hogy az Üzletszabályzat alapján jogosult a kamatot, a díjat, és a költségeket egyoldalúan módosítani. A megállapított kamat minden esetben a következő kamatperiódus első napjától érvényes az adott kamatperiódusra.

A Hitelintézet kifejtette, hogy konstrukcióváltás keretében lehetőséget biztosít ügyfelei részére az életbiztosítással kombinált kölcsön annuitásos kölcsönre történő átalakítására, amelyet követően az ügyfelek tőkefizetési halasztást, vagy futamidő hosszabbítást igényelhetnek.

A Kérelmezők 2009. november 26-án, és 2010. január 14-én kérték a kölcsönszerződés annuitásos kölcsönre történő módosítását. A Hitelintézet a fennálló tartozásra, illetve a késedelmes teljesítésre tekintettel a szerződésmódosításra lehetőséget nem látott.

A Kérelmezők 2010. június 21-én ismét kezdeményezték az életbiztosítással kombinált kölcsön annuitásos kölcsönre történő átalakítását. A Hitelintézet és a Kérelmezők között 2010. július 16-án kelt Megállapodás elnevezésű iratban a kölcsönszerződést annuitásos szerződéssé átalakították. Az aláírt szerződésmódosítást közjegyzői okiratba foglalták. A Hitelintézet ennek ellenére a szerződésmódosítást nem hajtotta végre, hivatkozva arra, hogy

- a benyújtott konstrukcióváltási kérelmen nem szerepelt a Hitelazonosítószám,
- a benyújtott konstrukcióváltási kérelmen nem került kitöltésre az eredeti kölcsönszerződés keltének napja, továbbá
- a kölcsönszerződés átállításának időpontjában 2010. szeptember 15-én hátralékos tartozást tartottak nyilván, amely kizárta a szerződésmódosítás hatálybalépését.

A Hitelintézet tájékoztatása szerint közte és a Kérelmezők között 2010. november 15-ei kezdő nappal 24 hónapra, 190,- Ft/CHF árfolyamon rögzített áthidaló kölcsönszerződés jött létre. Előadása szerint mindez azonban nem zárja ki azt, hogy a kölcsönszerződést annuitásos szerződéssé alakítsák át.

A Hitelintézet válasziratában közöltek szerint ez idő szerint a Kérelmezők kölcsönszerződése alapján a fennálló teljes tartozás 61.147,82 CHF, az Áthidaló kölcsönszerződése alapján pedig 838,51 CHF.

A Hitelintézet előadta, hogy az Üzletszabályzat szerint a hátralékos tartozás címén fennálló követelés érvényesítése érdekében jogosult saját maga vagy megbízottja útján eljárni, vagy követelés behajtásával foglalkozó harmadik személynek megbízást adni, vagy szerződésből eredő jogait és követeléseit harmadik személyre átruházni. A követelés behajtása kapcsán felmerülő költségeket az Adós viseli. Ezzel összefüggésben közölte, hogy a Kérelmezőkkel szemben minden esetben indokoltan vette igénybe az xxx-t, mint követelés behajtására szakosodott intézményt, amely kapcsán felmerült költséget, 49.470,- Ft-ot a Kérelmezők kötelesek megfizetni.

A Biztosító válasziratában előadta, hogy B.T. „xxx” elnevezésű halálesetre vagy elérésre szóló vegyes életbiztosítást kötött 25 év biztosítási tartamra. 10.000.000,- Ft biztosítási összeg megjelölésével. B.T. a szerződés létrejöttékor oly módon nyilatkozott, hogy a biztosítás különböző szolgáltatásai az Hitelintézettel kötendő kölcsönszerződés fedezetül szolgálnak. Az életbiztosítási szerződés kedvezményezettje valamennyi szolgáltatás tekintetében a Hitelintézet volt.

A Biztosító közlése szerint a Hitelintézet 2010. augusztus 5-én kelt nyilatkozata alapján – miszerint a kölcsönszerződés módosítására tekintettel az életbiztosítással kapcsolatban semmilyen igényük nincs –, a Hitelintézet kedvezményezett jogállását megszüntette. A Biztosító előadta, hogy az életbiztosítás értékének változásáról a szerződőt minden évben tájékoztatta. A biztosítási szerződés haláleseti biztosítási összege ez idő szerint 10.750.000,- Ft, és a szerződés szerinti visszavásárlási összege 50.832,- Ft.

A Pénzügyi szolgáltatók válasziratukban úgy nyilatkoztak, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadják el.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a rendelkezésre álló iratok, valamint a meghallgatáson elhangzottak alapján megállapította, hogy a Kérelmezők kérelme az alábbiak szerint nem megalapozatlan, amelyre figyelemmel a rendelkező részbe foglalt ajánlást hozta.

Nem vitás tényállás szerint a Kérelmezők, B.T., mint Adós, valamint C.M., mint Zálogkötelezett, és a Hitelintézet között 2007. október 2-án szabad felhasználású életbiztosítással kombinált kölcsönszerződés jött létre, amely szerződés lejáratú időpontja 2032. november 15-e. A kölcsön összege 60.536,76 CHF-nek megfelelő forintösszeg volt. E szerződéses konstrukció szerint a kölcsönszerződés tartama alatt – 25 évig – a teljes hitelösszege után a kölcsönszerződésben meghatározott ügyleti kamatot, és kezelési költséget a Hitelintézetnek kell megfizetni, míg a kölcsön tőkeösszege a Biztosítóval 25 éves biztosítási tartamra kötött biztosítási szerződés biztosítási díjaként kerül megfizetésre.

A kölcsönszerződés, illetve a közjegyző előtt a Kérelmezők által tett „Tartozáselismerő és visszafizetésre kötelezettséget vállaló nyilatkozat” Különös rész 4. pontja rendelkezik az ügyleti kamat mértékéről. Eszerint „a kölcsön kamatlába kamatperiódusonként változtatható, mértéke a szerződés aláírásakor évi 4,5%”.

Általános rész 2.1. pont szerint „A kölcsön futamidején belül a Hitelező hat (6) hónapos kamatperiódusokra rögzíti a kamatlábat”. A 2.2. pontban foglaltak szerint „Az Adós/Adóstárs a kölcsön összege után az első kamatperiódus időtartamára a jelen kölcsönszerződés különös részében meghatározott éves kamatláb alapján számított kamatot köteles(ek) a Hitelező részére megfizetni. Az ezt követő kamatperiódusokra a Hitelező jogosult – a mindenkor hatályos Hirdetményben meghatározottak alapján – a fentiekől eltérő kamatlábat megállapítani, mely minden esetben a következő kamatperiódus első napjától érvényes az adott kamatperiódusra”.

Az Általános rész 5.1. pont akként rendelkezik, hogy „a Hitelező az Adóst/Adóstársat a Hitelező által az első kamatperiódusra meghatározott kamat és költségek végleges összegéről az első esedékességet legalább 10 nappal megelőzően írásban értesíti. A havi fizetési kötelezettség forint ellenértékét a Hitelező az általa

mindenkor hatályos Üzletszabályzat szerint képzett és hivatalosan közzétett törlesztési árfolyam alapján állapítja meg.”

A szerződés 5.2. pontja szerint „*a Hitelező jogosult az egyes kamatperiódusokra megállapított új havi kamatokról és a kezelési költség összegéről, valamint a megváltozott egyéb feltételekről az Adóst a jelen szerződésben hivatkozott értesítő levél útján – legkésőbb a soron következő kamat és kezelési költség esedékességét 10, azaz tíz nappal megelőzően – tájékoztatni. A jelen pontban hivatkozott értesítő tartalmazza továbbá a Technikai ügyfélszámlán az értesítést megelőző kamatperiódusban történt jóváírásokat és terheléseket”.*

A szerződés 5.7. pontja szerint „*az ügyleti kamat és kezelési költség megfizetése minden naptári hónap 15. napján esedékes”.*

A kölcsönszerződés 8.2. pontja szerint „*amennyiben a jelen kölcsönszerződés másként nem rendelkezik, a Hitelező egyoldalúan jogosult jelen kölcsönszerződés vonatkozásában a kamat, illetve egyéb díjtételeinek mértékét megváltoztatni (emelni, csökkenteni), valamint új díj- és költségtypust bevezetni, amennyiben az ügylet finanszírozásához szükséges költségei változnak, így különösen az irányadó pénzüpi kamatok szintje (a jegybanki alapkamat, a BUBOR, a CHF LIBOR, ...(.....).....”.*

Az eljáró tanács a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a Hitelintézet a kamatperiódust, mint egy adott időszakra – a Kérelmezők szerződése esetén hat havi időszakra – figyelembe vehető tartamot, és az erre vonatkozó ügyleti kamat mértékét a szerződéstől eltérően alkalmazta. A Kérelmezők szerződése ügyében a kamatváltoztatást ugyanis kamatperióduson belül is alkalmazta, – így például a 2009. május 15-től 2009. november 15-ig tartó időszakban – annak ellenére, hogy a szerződés szerint a kamatláb csak a szerződésben meghatározott időszakonként, periódusonként változtatható. A Hitelintézet voltaképpen ezt nem vitatta.

A eljáró tanács a tényállás megvizsgálása során megállapította azt is, hogy a Hitelintézet a kamatváltozásról a Kérelmezőket, illetve a fizetésre kötelezett B.T-t a vonatkozó kamatperiódus előtt 10 nappal megelőzően – úgy, hogy azt a postai kézbesítés szabályai szerint a kötelezethez megérkezzen, azt a kötelezett átvegye – *nem értesítette*, ily módon a Kérelmezőnek nem volt tudomása arról, hogy milyen mértékű kamatot kell fizetnie, és a kamatváltozás következtében fizetési kötelezettsége milyen mértékű.

Az eljáró tanács megállapította azt is – a Hitelintézet által sem vitatottan –, hogy a Hitelintézet a Kérelmezőknek 2008. november 17-én és 2009. május 15-én kelt értesítőlevelekben nem a helyes kamatlábat és az ügyleti kamatra, valamint a kezelési költségre vonatkozó fizetendő törlesztőrészeket közölte, hanem azoknál alacsonyabb mértékűt.

Az eljáró tanács megállapította azt is, hogy a Hitelintézet B.T. adóst/Kérelmezőt a 2010. október 4-én kelt, és a 2011. március 25-én kelt leveleiben ugyanazon kamatperiódusokra vonatkozóan egymástól lényegesen eltérő mértékű kamatokról tájékoztatta. A Hitelintézet a 2010. október 4-én kelt nyilatkozata szerint

- a 2008. november 15-től 2009. május 15-ig tartó kamatperiódusban az éves kamatláb mértéke 4,5%
- a 2009. május 15-től 2009. november 15-ig tartó kamatperiódusban az éves kamatláb 4,5%, majd
- a 2009. november 15-től 2010. május 15-ig tartó kamatperiódusban az éves kamatláb 8.2%.

A 2010. október 4-én kelt levél azt is rögzítette, hogy „a kölcsönszerződésen a mai nappal 121,67 CHF hátralékot tart nyilván”.

A Hitelintézet a 2011. március 25-én kelt nyilatkozata az Adóssal azt közölte, hogy a 2010. október 4-én kelt levél téves adatokat tartalmaz az érvényes kamatlábakról és az aktuális egyenlegről. E levélben

- a 2008. november 15-től 2009. május 15-ig tartó kamatperiódusra 6,7%-os éves kamatlábat,
- a 2009. május 15-től 2009. november 15-ig tartó kamatperiódusra 8,2%-os éves kamatlábat, majd
- 2009. november 15-től 2010. május 15-ig tartó kamatperiódusra 8,2%-os éves kamatlábat közölt.

A Hitelintézet 2011. március 25-én kelt nyilatkozatában közölte szerint az adós/Kérelmező „kölcsönszerződésén 2010. október 4-én 121,67 CHF többletfizetményt tartott nyilván”.

Az eljáró tanács véleménye szerint az Üzletszabályzat, és a szerződés szerint a kamatláb a kamatperiódus alatt nem változtatható, továbbá a kamatperiódust követően visszamenőleg sem változtatható. Mindemellett miután a kölcsönszerződést kötő felek megállapodtak abban, hogy a Hitelintézet a kamatperiódus előtt tíz nappal az Adóst értesíti a következő kamatperiódusra vonatkozó kamatlábról, továbbá az arra az időszakra vonatkozó törlesztőrészletről, a Hitelintézet azt a kamatlábat érvényesítheti, amely a szerződésben foglaltaknak eleget tesz.

Az eljáró tanács a pénzügyi jogvita tényállásának értékelése kapcsán ugyanakkor utal a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) 207. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra is, amely szerint „A szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a

nyilatkozó feltehető akarata és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.

(2) Ha az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződés tartalma az (1) bekezdésben foglalt szabály alkalmazásával nem állapítható meg egyértelműen, a feltétel meghatározójával szerződő fél, illetve a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni.”

Az eljáró tanács a jövőre nézve felhívja a Hitelintézet figyelmét a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 210. § (6) bekezdésében foglaltakra is – amely jogszabályhely 2010. november 27-én lépett hatályba –, miszerint a fogyasztóval kötött kölcsönszerződésben az ügyfél számára kedvezőtlenül megváltoztatott kamatot, díjat, költséget érintő egyoldalú szerződésmódosítást a módosítás hatályba lépése előtt legalább hatvan nappal hirdetményben közzé kell tenni, majd ezt követően a módosításról a fizetendő törlesztő összegéről az ügyfelet értesíteni. A Hpt. 210. § (7) bekezdés szerint pedig, az ügyfél közvetlen értesítésekor az értesítés feladási időpontjának 60 nappal meg kell előznie a módosítás hatálybalépését.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa végül megvizsgálta a Hitelintézet és a Kérelmezők között 2010. július 16-án kelt Megállapodásban foglaltakat. A Megállapodás szerint a szerződő felek megállapodtak abban, hogy a 2007. október 2-án létrejött kölcsön és jelzálogszerződést módosítják, hivatkozva arra, hogy az Adós/Kérelmező a kölcsönt az Üzletszabályzatban meghatározott Egyenletes (annuitásos) törlesztéssel, azaz havonta egyenlő részletben kívánja törleszteni. A Megállapodásban a szerződő felek rögzítették, hogy a kölcsön törlesztőrészelete a Tőke, Ügyleti kamat, Kezelési költség megfizetését foglalja magába, a Teljes Hiteldíj Mutató (THM) 11,6% (amelyen belül az ügyleti kamat 8,2%, a kezelési költség 2,2%). A Megállapodásban a felek a Hitelintézettel kötött életbiztosítási szerződésre vonatkozó korábbi kikötést hatályon kívül helyezték.

A Megállapodás 7. pontja szerint „Az első módosított törlesztés dátuma 2010. október 15. napja.”

A Megállapodás – kölcsönszerződés módosítás – a „Zárórendelkezések között a módosítás hatálybalépésének feltételét rögzíti. Eszerint a szerződésmódosítás hatálybalépésének feltétele az, hogy a Kérelmezők által „benyújtásra kerül a Hitelszerződés és Kölcsönszerződés alapján fennálló tartozás elismerésére vonatkozó közjegyzői okirat jelen módosítással összhangban történő módosítása, illetve kiegészítése 3 (három) eredeti példányban”.

A kölcsönszerződés Egyenletes törlesztésű szerződéssé módosítását a Hitelintézet nem hajtotta végre hivatkozva arra, hogy a Megállapodásban a Kérelmezők vállalták, hogy a *konstrukció átalakításának pillanatában* lejárt tartozásuk nem lehet, azonban mégis volt.

Az eljáró tanács a Hitelintézet eljárását indokoltnak nem tartja. Az eljáró tanács véleménye szerint a Megállapodás pontosan nem határozta meg az átalakítás pillanatát, továbbá a módosítás *hatálybalépésének feltételeként sem rögzítették* a felek a Hitelintézet által hivatkozott feltételt.

A Megállapodás a szerződésmódosítás egyedüli kritériumaként mindösszesen azt rögzítette, hogy a kölcsönszerződés alapján fennálló tartozás elismerésére vonatkozó közjegyzői okirat módosítással összhangban történő módosítás, illetve kiegészítés Hitelezőhöz 3 eredeti példányban benyújtásra kerüljön.

Az eljáró tanács véleménye szerint a szerződésmódosítást tartalmazó Megállapodásban foglaltak szerint a kölcsönszerződés annuitásossá való átalakításának akadálya nem lehetett, különösen a Hitelintézet által felhozott akadály. Mindemellett az eljáró tanács e véleménye kialakítása kapcsán is utal a Ptk 207. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltakra.

A kölcsönszerződés annuitásos szerződéssé való átalakítása kapcsán végül az eljáró tanács rögzíti, hogy a Hitelintézet 2011. március 25-én kelt nyilatkozata szerint a Kérelmezőknek 2010. október 4-én – tehát az első annuitásos törlesztőrészlet esedékes időpontja előtt – a szerződésen a Hitelező 121,67 CHF többletfizetményt tartott nyilván. Az eljáró tanács véleménye szerint a Hitelintézet a szerződés annuitásos szerződéssé való átalakítása során a Megállapodásban foglaltaktól eltért, azt a Ptk. 207. (1) és (2) bekezdésében foglaltak szerint nem lehet a Hitelintézet által előadottak szerint értelmezni.

Az eljáró tanács véleménye szerint a Hitelintézet a kölcsönszerződés kezelése, nyilvántartása, az értesítőlevelek megküldése, és tartalma, továbbá a 2010 július 16-án kelt szerződésmódosítás kapcsán a professzionális szakmai szervezettől elvárható eljárást kellően nem tanúsította, eljárása több esetben a szerződéses kapcsolatban bizonytalanságot eredményezett, az általa egyoldalúan megfogalmazott Általános Szerződési Feltételt, és a Kérelmezőkkel kötött egyedi szerződés kikötéseit maradéktalanul nem tartotta be,

amely körülmények a pénzügyi fogyasztói jogvita kialakulására, és fogyasztói érdeksérelem megállapíthatóságára vezettek.

Az eljáró tanács megjegyzi, hogy a Hitelintézet képviselője az eljárás során nem nyilatkozott, illetve pontosan nem határozta meg, hogy a Hitelintézet és a Kérelmezők között kötött kölcsönszerződés mely pontjában állapodtak meg a szerződő felek abban, hogy a posta, telefon, vagy behajtási költséget a Hitelintézet CHF-ben számítsa fel, különös tekintettel arra, hogy az forintban merül fel.

Az eljáró tanács megállapította, hogy a Biztosító a Kérelmezők ügyében a biztosítási szerződésben foglaltak szerint járt el. B.T. a biztosítási szerződésbe biztosítási díjat fizetett, amely a kölcsönszerződésben meghatározott kölcsöntőke funkciót csak a biztosítási tartam végén, 25 év eltelte után tölti be. A biztosítási tartam alatt a biztosítási szerződés feltételeit kell alkalmazni, azaz a szerződő/biztosított a befizetett díjakra nem jogosult. B.T. ez idő szerint a szerződés visszavásárlási összegére, a Biztosító által közölt mértékben jogosult.

A fentiek alapján az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a pénzügyi szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy a jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

Budapest, 2011. december 12.

Trencséniné dr. Molnár Ágnes s.k.,
az eljáró tanács elnöke

dr. Nagy Szabolcs s.k.,
az eljáró tanács tagja

Elek Mariann s.k.,
az eljáró tanács tagja